

Na nedělní večer jsem jel do divadla [Radka Brzobohatého](#). Křtila se zde kniha Dodušedomluvy [Patricie Anzari](#). Křest stál tři stovky, ale byl v tom raut. Trochu jsem nastydnul a když se zapálily vonné tyčky, rozkašlal jsem se tak, že jsem myslel, že je po mě. Rychle jsem zvednul řadu a vytratil jsem se ven. Zkonsolidovalo mě pivo a pohled na raut. Měl jsem docela hlad, protože jsem se nestačil naobědvat. Křest byl rychlý, ani jsem nedopil pivo a už se dělaly fronty. Na jídlo a podpis knížky. Po osmé hodině už řady příznivců prořídly, raut byl dojeden, byl čas zmizet. Dl byla nazpátek úplně prázdná, že už jsem takhle prázdnou cestu nezažil několik let. Za hodinu jsme byli všichni doma.

